

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยที่มีต่อความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยก่อนการทดลองสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤต (t-Test) ของคะแนนความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยก่อนการทดลองสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	จำนวนนักเรียน	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	อัตราส่วนวิกฤต (t-Test)
กลุ่มทดลอง	35	68.943	7.049	0.334
กลุ่มควบคุม	35	68.400	6.437	

$p < .05$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนวิกฤต (t-Test) ของผลต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 0.334 ซึ่งน้อยกว่าค่า t จากตาราง (df = 68) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($t = 1.6678$) ซึ่งสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย หลังการทดลองสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤต (t-Test) ของคะแนนความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยหลังการทดลองสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	จำนวน นักเรียน	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	อัตราส่วน วิกฤต (t-Test)
กลุ่มทดลอง	35	78.629	4.401	3.336*
กลุ่มควบคุม	35	75.286	3.905	

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนวิกฤต (t-Test) ของผลต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.336 ซึ่งมากกว่าค่า t จากตาราง ($df = 68$) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($t = 1.6678$) จึงสรุปได้ว่า การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้การเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การทดสอบความสามารถในแต่ละองค์ประกอบของการเขียนความเรียงภาษาไทยหลังการทดลองสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤต (t-Test) ของคะแนนความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย ด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา หลังการทดลองสอน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

องค์ประกอบ	กลุ่มทดลอง ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	กลุ่มควบคุม ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	กลุ่มทดลองส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	กลุ่มควบคุมส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	อัตราส่วนวิกฤต (t-Test)
เนื้อหา	22.257	20.000	2.813	2.496	3.527*
การเรียบเรียง					
ความคิด	16.371	15.914	0.768	0.738	2.511*
การใช้ถ้อยคำ	16.486	16.143	0.546	0.720	2.227*
การใช้ไวยากรณ์	19.457	19.229	0.734	0.624	1.390
กลไกทางภาษา	4.057	4.000	0.412	0.479	0.528

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนวิกฤต (t-Test) ของผลต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในแต่ละองค์ประกอบย่อยของการเขียนความเรียงภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.527 2.511 2.227 1.390 และ 0.528 ตามลำดับ ซึ่งค่า t จากตาราง ($df = 68$) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เท่ากับ 1.6678 จึงสรุปได้ว่า การใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของกลุ่มทดลองในองค์ประกอบย่อยด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด และการใช้ถ้อยคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้การเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่ส่งผลให้ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในองค์ประกอบย่อยด้านการใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษาสูงกว่าการใช้การเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05